

Palmzondag

9-10 april 2022

**—
decaanaat Poperinge**

Aperitief 't Is vasten ... dus mag het wat soberder; dus geen aperitief

Welkom

Het oude verhaal wordt deze week opnieuw verteld.
Het verhaal van de mens die trouw was ten einde toe en die daarom het lijden niet uit de weg ging, zijn dood aanvaardde en zo het leven vond, voorgoed.

Het bekende verhaal van Jezus van Nazareth.

Drie jaar lang heeft Hij gezwoven door de dorpen en de steden van zijn land Palestina. Weldoende ging Hij rond, in woord en daad verkondigend: zo goed is God! Met zijn goedheid, zijn menslievendheid, weet Hij sommigen voor zich te winnen. Een handjevol vissers mag zich zijn vrienden noemen. Armen, zieken, mensen langs de kant, zien in Hem een bondgenoot. Maar sterker dan de vriendschap, groeit het netwerk van de haat om Hem heen. Zij die aan de macht zijn vrezen de onrust die Hij brengt, zien in Hem een bedreiging. Hij voelt dat wel, maar zet vastberaden toch de volgende stap. Op naar Jeruzalem, de hoofdstad en het godsdienstig centrum.

Waarom zo nodig naar Jeruzalem, naar dat broeinest van tegenstellingen, waar het gezag zich wil laten gelden? En waarom uitgerekend op Pasen, als het daar gonst van vreemdelingen en pelgrims? Jeruzalem? Moet dat? Dat vroegen zijn vrienden, dat vragen ook wij nog.

Ja, Jeruzalem moet. Ook daar moet Hij zich laten zien, ook daar zal Hij getuigen, tot Hem de mond wordt gesnoerd. Dat is Hij verplicht aan zijn roeping en aan Degene die Hem zond. Trouw wil Hij blijven ten einde toe.

Vandaag gaat het nog wel. Het begint niet zo slecht. Er zijn mensen die juichen.

Men wil Hem tot koning.
En wat Hij nooit heeft gezocht,
dat mag vandaag: één dag koning zijn.
Maar dan niet op een paard.
Een ezel is voldoende, is vredig,
is eenvoudig genoeg.
Eén dag koning.
Maar dan een koning in dienstbaarheid.
Want trouw wil Hij zijn ten einde toe.

Lied: De koning van de vrede (ZJ 351)

<https://www.youtube.com/watch?v=kjbINUAQsuo>

De koning van de vrede komt in de hoofdstad aan,
de mensen zijn gezegend, Hij komt in Godes naam.
Doet open nu de poorten, de koning moet er door,
och Here, geef nu voorspoed, zo roepen zij in koor.

Maar zullen zij geloven en nemen zij Hem aan
of zullen zij Hem doden en Gode wederstaan?
Ik zie de koning komen die op een ezel rijdt,
de palmen van de bomen zijn voor zijn voet gespreid.

(Maar morgen is het anders, dan wordt Hij zelf verhoogd,
en aan de boom gehangen en als een vrucht geoogst.
Gij hogepriester Anna, wat roept Jeruzalem?
Het roept vandaag "Hosanna" en morgen "weg met Hem".

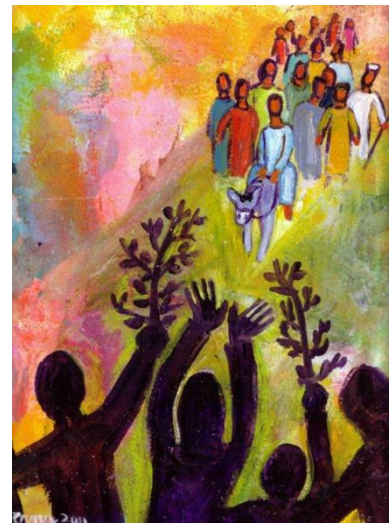
En machtige Pilatus, wat riep men voor uw huis?
Vandaag "de Zoon van David" en morgen "aan het kruis"
En vorst van Galilea, Herodes, wat hoort gij?
Vandaag is 't "Halleluja" en morgen al voorbij.

En grote hogepriester, wat hoort gij Kajafas?
Vandaag is het "Messias" en morgen "Barabbas"
Wat hoort men in de straten van deze tempelstad?
't Is heden "Maranatha" en straks de stem der haat.)

Gebed bij de palmwijing

Groene takken horen erbij vandaag.
Ze vertellen op hun eigen wijze het verhaal van deze dag.
Zij zijn voor ons een teken, herinnering aan Jezus van Nazareth.
Zo'n takje in de hand nemen, is kiezen voor zijn manier van leven,
is zeggen dat zijn Weg ook onze weg dient te zijn.

Eeuwige God,
wij danken U om Jezus uw Zoon
om zijn intocht van vrede,
om zijn andere taal en andere tekenen,
om zijn fantasie en creativiteit.
Wij danken U om alle mensen
die Hem met palmen toewuiven, jong en oud.

Zegen deze groene takken + die de winter overleven,
zegen ze als hoopvolle tekens van leven
zegen deze palmen en de huizen en kamers
waarin ze straks een plaatsje krijgen
en geef dat ze mensen opwekken
tot Jezus' manier van omgaan met elkaar,
tot vrede en verzoening en liefde wereldwijd.
Moge deze palmtakken een steun zijn
om het geloof en de hoop in opstanding niet kwijt te raken.

Dat vragen wij U door diezelfde Jezus,
die voor ons geworden is: vrede, liefde en leven
voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Evangelie (Lc.19, 28-40)

Als afsluiting van deze palmwijding luisteren wij naar het verhaal van Jezus' intocht in Jeruzalem.

Jezus zette zijn reis voort naar Jeruzalem.
Toen Hij dicht bij Bethage en Bethanië kwam, bij de zogeheten Olijfberg,
stuurde Hij twee van zijn leerlingen eropuit met de opdracht:
"Ga naar het dorp daar vlak voor je. Als je er binnenkomt zul je een veulen vinden dat
vastgebonden staat en waarop nog geen mens heeft gezeten. Maak het los en breng het
mee. En als iemand jullie vraagt:
'Waarom maken jullie dat veulen los?' zeg dan: 'De Heer heeft het nodig.'
Met deze opdracht gingen ze weg en troffen het zo aan als Hij hun gezegd had.
Toen ze het veulen wilden losmaken, riepen de eigenaars: "Waarom maken jullie het
veulen los?"
Zij antwoordden: "De Heer heeft het nodig."
En ze brachten het naar Jezus, legden hun kleren op het veulen, en hielpen Jezus erop.
En waar Hij reed spreidden ze hun kleren op de weg. Hij kwam steeds dichterbij de stad.
Waar de weg de Olijfberg afgaat begonnen al zijn leerlingen vrolijk en uit volle borst God
te prijzen om alle machtige daden die ze hadden gezien.
Ze riepen: "Gezegend is de koning, die komt in de naam van de Heer!
In de hemel vrede, glorie in de hoogste hemel!"
Enkele farizeeën in de menigte zeiden tegen Hem:
"Meester, wijs uw leerlingen terecht."
Hij antwoordde: "Ik zeg u, als zij zwijgen zullen de stenen het uitschreeuwen."

Lied(-eren): ZJ 365 Glorie, lof en eer aan U

<https://www.youtube.com/watch?v=ULTNY3PQW6c>

refrein: Glorie lof en eer aan U: Christus, Koning, Verlosser.
 U weerklinke ons blij gezang: Hosanna de Zoon van God.

Gij, onze Koning, Zoon van God, komt in de naam des Heren. *refr.*

Hemel en aarde loven U, mensen en eng'len koren. *refr.*

Wuivend met palmen als weleer, loven wij U met zangen. *refr.*

Daags voor uw lijden, dat ons redt, eren wij U als Koning. *refr.*

Moge de vroomheid van uw volk U, goede God, behagen. *refr.*

Alternatief: Palmpasen – Elly & Rikkert

<https://www.youtube.com/watch?v=l-2ehKvofUQ>

Wij zwaaien met takken
En pakken de kleden
En spreiden ze uit op de straat
Waar zachtjes en nederig
Jezus de Vredevorst
Langs de wegen gaat

En wij zingen prijs Zijn naam
Hosanna prijs Zijn grote naam
Wij zwieren met palmen
Met bloemen en halmen
En sieren de straten voor Hem
Hij komt op een ezeltje
Jezus de Vredevorst
In Jeruzalem

En wij zingen prijs Zijn naam
Hosanna prijs Zijn grote naam
Hosanna hosanna

Slottekst

Eén takje is ons genoeg.
Een palmtak geschoven achter het kruis
is voor ons een jaar lang teken
dat uit de dood leven verrijst.

Hoop in zicht,
een Mens om tegenaan te leunen,
een geloof om op te bouwen,
kruishout voor de deuken van het leven.

Eén takje is ons genoeg:
de tijd is gekomen
om uit onze angst te stappen
en onze toekomst in de handpalm
van zijn hand te schrijven.

Gebed om ontferming

Op die eerste Palmzondag, Heer,
waren er naast die feestvierders ook mensen die morden.
Het zou een misplaatste vorm van naïviteit zijn om te denken
dat iedereen op Gods Boodschap zat te wachten.
Zo vergaat het ook ons soms:
op bepaalde momenten zitten we niet bepaald te wachten
op wat U ons te zeggen hebt. Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Christus,
de radicaliteit van uw Boodschap valt ons soms zwaar op de maag.
Dan is er bij ons weinig te merken van een Hosannastemming.
Ons christen zijn staat dan vaak op een laag pitje.
Daarom: Christus, ontferm U over ons.

Heer,
wij laten ons zo graag meevoeren op de golven van succes
naar de normen van onze - vaak materialistische - maatschappij.
Om populair te zijn huilen we soms moeiteloos mee met de wolven in het bos:
je leeft maar één keer en zorg dat je zo veel mogelijk geniet.
Maar hoe we het ook draaien of keren, vaak is dit ten koste van anderen.
Op zo 'n momenten hebben we geen oog of oor voor de mensen in nood,
voor de zwakken.
We staan te weinig erbij stil dat ons gedrag, ons tekort aan naastenliefde,
anderen de dood injaagt, soms letterlijk,
denken we maar aan de vele vluchtelingen die de laatste jaren verdronken.
Om ons tekort aan echte moed om oplossingen te zoeken
die een menswaardige wereld garanderen voor iedereen,
vragen wij: Heer, ontferm U over ons.

Heer, vergeef ons onze lauwheid en onze gemakzucht
en leer ons opkomen voor uw Rijk.

Openingsgebed:

God, onze Vader
vandaag herdenken we
hoe Jezus door zijn tijdgenoten
werd toegejuicht als een Koning,
die kwam in uw naam.
Maak ons hart waakzaam en moedig
dat we niet vergeten dat zijn koningschap
niet gebouwd was op macht,
maar op dienstbaarheid en trouw aan uw liefde,
tot het einde toe,
zelfs als mensen Hem wilden doden.
Dit vragen we voor vandaag en alle dagen,
tot in eeuwigheid. Amen.

Nota bij de woorddienst:

*Zoals gewoonlijk geven we alle lezingen zoals voorzien in de liturgie.
We voegen er echter ook een ingekorte versie bij van het lijdensverhaal in dialogevorm
omdat dit vaak verkozen wordt. (Ga naar p.10).
Er is geen homilie.
Enkele overwegingen bij Palmzondag en voor de Goede Week komen op het einde van de
viering.*

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 50, 4-7)

4 De Heer God heeft mij als een leerling leren spreken,
om uitgeputte mensen te kunnen bijstaan.
Met een woord wekt Hij mij in de ochtend,
in de ochtend wekt Hij mijn oor om als een leerling toe te horen.
5 De Heer God heeft mijn oor geopend,
en ik heb mij niet verweerd, ik ben niet teruggedeinsd.
6 Mijn rug heb ik prijsgegeven aan hen die mij wilden slaan,
en mijn wangen aan hen die mij de baard uitrukten;

mijn gezicht heb ik niet onttrokken aan beschimping en bespuwing.
7 De Heer God staat mij bij, daarom kom ik niet bedrogen uit;
daarom maak ik mijn gezicht hard als een steen,
omdat ik weet dat ik niet beschaamd zal worden.

Tweede lezing: Uit de brief aan de Christenen van Filippi (Fil. 2, 6-11)

6 Hij die bestond in de gestalte van God
heeft er zich niet aan willen vastklampen
gelijk aan God te zijn.
7 Hij heeft zichzelf ontledigd
en de gestalte van een slaaf aangenomen.
Hij is aan de mensen gelijk geworden.
En als mens verschenen
8 heeft Hij zich vernederd;
Hij werd gehoorzaam tot de dood,
de dood aan een kruis.
9 Daarom ook heeft God Hem hoog verheven
en Hem de naam verleend
die boven alle namen staat,
10 opdat in de naam van Jezus
iedere knie zich zou buigen,
in de hemel, op aarde en onder de aarde,
11 en iedere tong zou belijden
tot eer van God, de Vader:
de Heer, dat is Jezus Christus.

Evangelie: Uit het heilig Evangelie volgens Lucas (Lc. 22, 14 – 23, 56)

14 Toen het uur gekomen was, ging Hij met de apostelen aan tafel.
15 Hij zei tegen hen: `Vurig heb Ik ernaar verlangd om dit paasmaal met jullie te eten vóór mijn lijden.
16 Want Ik zeg jullie dat Ik het niet meer zal eten tot de vervulling ervan in het koninkrijk van God.'
17 Hij nam een beker, sprak het dankgebed en zei: `Neem deze beker en laat hem rondgaan;
18 want Ik zeg jullie dat Ik van nu af aan niet meer zal drinken van de vrucht van de wijnstok totdat het koninkrijk van God gekomen is.'
19 Hij nam een brood, sprak het dankgebed, brak het brood in stukken en gaf het hun, en zei: `Dit is mijn lichaam; het^o wordt voor jullie gegeven. Blijf dit doen om Mij te gedenken.'
20 Na de maaltijd zei Hij zo ook van de beker: `Deze beker is het nieuwe verbond door mijn bloed; hij wordt voor jullie leeggegoten.
21 Maar zie, de man die Mij overlevert, ligt hier met Mij aan tafel.
22 Want de Mensenzoon gaat wel zijn voorbestemde weg, maar wee de mens door wie Hij wordt overgeleverd.'
23 Toen begonnen ze er met elkaar over te praten, wie van hen het zou kunnen zijn die dat ging doen.
24 Ook ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen wel het belangrijkste was. 25 Hij zei hun echter: `Bij de heidenen spelen koningen de baas, bij hen laten machthebbers zich weldoener noemen.
26 Bij jullie mag dat niet zo zijn. De grootste van jullie moet de minste worden, en de leider de dienaar.
27 Want wie is het belangrijkste? Die aan tafel ligt, of die bedient? Die aan tafel ligt toch zeker! Maar Ik ben in jullie midden de dienaar.
28 Jullie zijn altijd bij Mij gebleven als Ik werd beproefd.
29 Zoals mijn Vader Mij het koningschap heeft aangeboden, zo bied Ik jullie een plaats aan

30 in mijn koninkrijk om te eten en te drinken aan mijn tafel; jullie zullen op tronen zitten om te oordelen over de twaalf stammen van Israël.

31 Simon, Simon, de satan heeft geëist jullie te mogen ziften als het koren.

32 Ik heb voor je gebeden dat je geloof niet zou bezwijken; als je eenmaal tot inkeer bent gekomen, sterk dan op jouw beurt je broeders.'

33 Hij zei Hem: `Heer, ik ben bereid met U zelfs de gevangenis en de dood in te gaan.'

34 Maar Hij zei: `Petrus, Ik zeg je, voordat vandaag de haan kraait, zul je drie keer geloochend hebben dat je Me kent.'

35 Hij zei hun: `Toen Ik jullie eropuit stuurde zonder beurs, reistas en schoenen, zijn jullie toen iets tekort gekomen?' `Nee, niets', antwoordden ze.

36 Hij zei hun: `Maar nu moet je een beurs en een reistas meenemen als je die hebt, en als je geen zwaard hebt, moet je je jas verkopen en er een aanschaffen.

37 Want Ik zeg jullie dat dit schriftwoord aan Mij in vervulling moet gaan: Bij de overtreders van de wet werd Hij gerekend. Want ook dit woord over Mij wordt nu werkelijkheid.'

38 `Heer,' zeiden ze, `hier zijn twee zwaarden.' Maar Hij zei hun: `Zo is het genoeg!'

39 Hij verliet het huis en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg, en zijn leerlingen gingen met Hem mee.

40 Toen Hij daar was, zei Hij hun: `Bid dat jullie in de beproeving niet bezwijken.'

41 Hij verwijderde zich van hen, ongeveer een steenworp ver; daar viel Hij op zijn knieën en bad:

42 `Vader, neem alstublieft deze beker van Mij weg; maar toch, laat niet mijn wil gebeuren, maar die van U.'

43 Toen verscheen Hem een engel uit de hemel die Hem kracht gaf.

44 Hij werd doodsbang en bad nog dringender; zijn zweet viel als bloeddruppels op de grond.

45 Na dit gebed stond Hij op en ging naar de leerlingen. Hij vond ze in slaap, zo verdrietig waren ze.

46 Hij zei hun: `Wat slapen jullie? Sta op en bid dat jullie in de beproeving niet bezwijken.'

47 Hij was nog niet uitgesproken of er verscheen opeens een hoop volk. Judas, een van de twaalf, liep voorop en kwam op Jezus af om Hem een kus te geven.

48 Jezus zei hem: `Judas, lever je de Mensenzoon over met een kus?'

49 Toen zijn metgezellen zagen wat er ging gebeuren, vroegen ze: `Heer, zullen we erop inslaan met het zwaard?'

50 En een van hen sloeg in op de knecht van de hogepriester en hakte hem het rechteroor af.

51 Maar Jezus antwoordde: `Hou daarmee op!' Hij raapte het oor op en genas hem.

52 Tegen de hogepriesters, de tempelwacht en de oudsten die op Hem af waren gekomen, zei Jezus: `Alsof Ik een bandiet ben, zo bent u met zwaarden en stokken op Me afgekomen.

53 Dag in dag uit was Ik bij u in de tempel, en u hebt Me niet aangehouden; maar dit is uw tijd, nu de duisternis regeert.'

54 Zij namen Hem gevangen en brachten Hem naar het huis van de hogepriester. Petrus volgde op een afstand.

55 Ze legden midden op de binnenplaats een vuur aan; daar gingen ze omheen zitten en Petrus zat tussen hen in.

56 In het schijnsel van het vuur zag een slavin hem zitten; ze bekeek hem nauwlettend en zei: `Die hoorde ook bij Hem.'

57 Maar hij ontkende het en zei: `Mens, ik ken Hem niet.'

58 Even later zag iemand anders hem en zei: `Jij bent ook een van hen.' Maar Petrus zei: `Welnee man.'

59 Ongeveer een uur later zei iemand met grote stelligheid: `Wel degelijk, hij hoorde ook bij Hem; hij is immers ook een Galileeër.'

60 Maar Petrus zei: `Man, ik weet niet waar je het over hebt!' Hij had dat nog niet gezegd, of er kraaide een haan.

61 De Heer keerde zich om en keek Petrus aan, en Petrus herinnerde zich wat de Heer tegen hem had gezegd: 'Voor de haan vandaag kraait, zul je Me driemaal verloochend hebben.'

62 Hij liep naar buiten en schreide bittere tranen.

63 De mannen die Jezus bewaakten, dreven de spot met Hem en sloegen Hem.

64 Ze blinddoekten Hem en vroegen: 'Profeteer nu eens, wie was het die je heeft geslagen?'

65 En ze riepen nog allerlei andere grofheden tegen Hem.

66 Toen het dag werd, kwam de raad^o van oudsten van het volk bijeen, hogepriesters en schriftgeleerden. Men bracht Jezus voor hun Sanhedrin.

67 Zij zeiden: 'Als U de Messias bent, zeg ons dat dan.' Maar Hij zei hun: 'Als Ik het u zeg, zult u Me niet geloven;

68 als Ik u wat vraag, zult u Me geen antwoord geven.

69 Van nu af aan zal de Mensenzoon zitten aan Gods machtige rechterhand.'

70 Toen zei iedereen: 'U bent dus de Zoon van God?' Hij sprak tot hen: 'U zegt zelf dat Ik het ben.'

71 Toen zeiden zij: 'Waarvoor hebben wij nog een getuigenis nodig? Wij hebben het zelf uit zijn mond gehoord.'

1 Het hele gezelschap stond op, en men leidde Hem voor aan Pilatus.

2 Daar brachten zij hun beschuldiging tegen Hem in: 'Wij hebben vastgesteld dat deze man ons volk opruit; Hij zegt dat ze geen belasting moeten betalen aan de keizer, en Hij geeft zichzelf uit voor de Messias, de koning.'

3 Pilatus vroeg hem: 'Bent u de koning van de Joden?' Hij antwoordde hem: 'U zegt het zelf.'

4 Pilatus zei tegen de hogepriesters en de volksmenigte: 'Ik vind niets waaraan deze man schuldig is.'

5 Zij hielden echter vol: 'Hij maakt met zijn leer in heel het Joodse land het volk oproerig, eerst in Galilea, en nu hier ook al.'

6 Toen Pilatus dat hoorde, vroeg hij of de man een Galileeër was;

7 en toen hij begreep dat Hij onder Herodes ressorteerde, stuurde hij Hem door naar Herodes, die op dat moment eveneens in Jeruzalem verbleef.

8 Herodes was erg blij dat hij Jezus te zien kreeg, want hij had Hem allang willen ontmoeten, na wat hij over Hem gehoord had. Hij hoopte Hem een wonder te zien doen.

9 Hij ondervroeg Hem uitvoerig, maar Jezus gaf Hem nergens antwoord op.

10 De hogepriesters en de schriftgeleerden stonden Hem heftig te beschuldigen.

11 Ook Herodes en zijn manschappen beledigden Hem en maakten Hem belachelijk door Hem een pronkgewaad aan te doen. Daarna stuurde hij Hem terug naar Pilatus.

12 Herodes en Pilatus werden op die dag vrienden van elkaar; tevoren waren ze namelijk vijanden.

13 Daarop riep Pilatus de hogepriesters, de leiders en het volk bij elkaar

14 en zei tegen hen: 'U hebt deze man bij mij gebracht omdat Hij het volk zou ophitsen. Wel, ik heb de man verhoord in uw bijzijn, en voor uw beschuldigingen tegen Hem heb ik geen enkele grond gevonden;

15 en Herodes evenmin, want hij heeft Hem naar ons teruggestuurd. Kortom, Hij heeft niets gedaan waarop de doodstraf staat.

16 Ik zal Hem daarom laten geselen en dan vrijlaten.'

18 Maar ze schreeuwden in koor: 'Weg met Hem, laat Barabbas vrij.'

19 Die was in de gevangenis gezet wegens een oproer in de stad en wegens doodslag.

20 Maar omdat Pilatus Jezus wilde vrijlaten, sprak hij hen opnieuw toe.

21 Maar zij schreeuwden ertegenin: 'Aan het kruis met Hem, aan het kruis!'

22 Voor de derde keer zei hij tegen hen: 'Wat heeft deze man dan voor kwaad gedaan? Ik heb niets kunnen vinden waarop de doodstraf staat; ik zal Hem dus na geseling vrijlaten.'

23 Maar luidkeels schreeuwend bleven zij eisen dat Hij gekruisigd zou worden. Hun geschreeuw gaf de doorslag.

24 Pilatus besloot hun eis in te willigen.

25 De man die wegens oproer en doodslag in de gevangenis was gezet, om wie ze hadden gevraagd, liet hij vrij en Jezus leverde hij over aan hun willekeur.

26 Toen ze Hem wegvoerden hielden ze een zekere Simon uit Cyrene aan, die van zijn akker kwam; hem lieten ze het kruis achter Jezus aan dragen.

27 Een grote massa mensen volgde Hem; er waren vrouwen bij, die om Hem rouwden en treurden.

28 Jezus draaide zich om en zei tegen hen: `Vrouwen van Jeruzalem, huil niet om Mij, huil liever om uzelf en uw kinderen.

29 Want er komen dagen dat men zal zeggen: `Gelukkig de onvruchtbare vrouwen, de schoot die niet heeft gebaard en de borsten die niet hebben gezoogd."

30 Dan zal men zeggen tegen de bergen: ` `Val op ons", en tegen de heuvels: ` `Bedek ons."

31 Want als ze dit doen met het groene hout, wat moet er dan gebeuren met het dorre?'

32 Er werden ook nog twee misdadigers weggevoerd om samen met Hem ter dood te worden gebracht.

33 Toen ze op het zogeheten Schedelveld kwamen, sloegen ze Hem daar aan het kruis, en ook die twee misdadigers, de een rechts en de ander links van Hem.

34 Jezus sprak: `Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.' Ze verdobbelden zijn kleren.

35 Het volk stond toe te kijken. De leiders lachten Hem uit en zeiden: `Anderen heeft Hij gered; laat Hij nu zichzelf redden als Hij de Messias van God is, de uitverkorene!'

36 Ook de soldaten dreven de spot met Hem; ze kwamen Hem wijn brengen

37 en zeiden: `Ben jij de koning van de Joden? Red dan jezelf!'

38 Boven zijn hoofd hing het opschrift: Dit is de koning van de Joden.

39 Eén van de misdadigers die daar hingen zei smalend tegen Hem: `Ben jij de Messias? Red dan jezelf en ons erbij!'

40 Maar de ander wees hem terecht: `Heb zelfs jij geen ontzag voor God, nu jij ook deze straf ondergaat?'

41 In ons geval is dat terecht, want wij krijgen ons verdiende loon. Maar Hij heeft niets verkeerd gedaan.'

42 Daarop zei hij: `Jezus, vergeet mij niet wanneer U in uw koninkrijk komt.'

43 Hij zei tegen hem: `Ik beloof je, vandaag nog zul je bij Mij zijn in het paradijs.'

44 Al rond het zesde uur werd het donker in heel het land, tot het negende uur.

45 Er was een zonsverduistering. Het voorhangsel in de tempel scheurde middendoor.

46 Toen riep Jezus luidkeels: `Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest.' Na deze woorden stierf Hij.

47 De centurio, die zag wat er gebeurde, verheerlijkte God en zei: `Waarachtig, die man was een rechtvaardige.'

48 Alle mensen die voor dit schouwspel waren samengestroomd, gingen naar huis; ze sloegen zich van rouw op de borst om wat ze hadden gezien.

49 Al zijn vrienden bleven uit de verte staan toekijken, ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea waren gevolgd en dit gadesloegen.

50 Nu was daar een zekere Jozef, een lid van de raad, een goed en rechtvaardig man,

51 die niet had ingestemd met hun plannen en praktijken. Hij was afkomstig uit de Joodse stad Arimatea en leefde in de verwachting van het koninkrijk van God.

52 Hij vervoegde zich bij Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.

53 Hij haalde het van het kruis, wikkelde het in linnen en legde Hem in een graf dat in de rotsen was uitgehouwen, en waarin nog niemand lag.

54 Het was voorbereidingsdag en de sabbat zou zo aanbreken.

55 De vrouwen die met Hem uit Galilea waren meegekomen, waren Jozef gevolgd en zagen het graf en hoe zijn lichaam erin werd neergelegd.

56 Toen gingen ze naar huis en maakten kruiden en balsem klaar.

Inleiding op het lijdensverhaal

Wat vandaag een reden is om blij te zijn en Jezus jubelend tegemoet te treden wordt in de loop van deze week reden tot droefheid. Omdat Hij de kant van de minsten koos en voor velen goed was, omdat Hij een ander beeld van God aanreikte en het geloof voor Hem een levenshouding was eerder dan een slaafs opvolgen van wetten en regels, werd Hij niet begrepen en beschouwd als een gevaarlijk iemand die het gezag ondermijnde. Daarom moest Hij verdwijnen.

Voor Jezus' lijdensweg waren mensen verantwoordelijk...
Mensen die hem in de steek lieten en bespotten...
Mensen die Hem verloochenden...
Mensen die Hem verraadden...
Mensen zoals jij en ik...?!

Lijdensverhaal (in dialoog) (versie: Lc. 23, 1-49)

Verteller: Het lijdensverhaal van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas
Toen de raad van oudsten van het volk,
van de hogepriesters en schriftgeleerden opstond,
lieten ze Jezus naar Pilatus brengen.
Daar begon men de aanklacht tegen Hem.
Ze zeiden:

Raad: "Wij hebben vastgesteld,
dat deze Man ons volk aanzet tot opstand.
Hij beweert dat men geen belasting moet betalen aan de keizer.
En zichzelf geeft Hij uit voor de Messias, de koning."

Verteller: Pilatus vroeg Hem:

Pilatus: 'Bent U de koning van de Joden?'

Verteller: Hij antwoordde hem:

Jezus : "Het is, zoals u zegt."

Verteller: Pilatus zei daarop tegen de hogepriesters en het volk

Pilatus: "Ik vind niets waaraan deze man schuldig is."

Verteller: Maar zij drongen aan en riepen

Volk: "Hij brengt het volk tot opstand
door wat Hij preekt in heel het Joodse land.
In Galilea is Hij ermee begonnen en nu doet Hij het tot hier toe."

Verteller: Toen Pilatus dat hoorde,
vroeg hij of de man iemand uit Galilea was.
Nadat hij gehoord had,
dat Jezus behoorde tot het gebied waarover Herodes regeerde,
stuurde hij Hem door naar Herodes die in die dagen ook in Jeruzalem was.

Herodes was blij dat hij Jezus te zien kreeg,
want hij had al veel eerder verhalen over Hem gehoord
en Hem willen ontmoeten.
Hij hoopte nu Hem een wonder te zien doen.
Allerlei vragen stelde hij aan Jezus,
maar Hij gaf hem helemaal geen antwoord.
De hogepriesters en de Schriftgeleerde die erbij stonden
bleven Hem alsmaar beschuldigen.
Herodes en zijn soldaten vernederden en bespotten Hem.
Hij deed Hem een pronkmantel om en stuurde Hem terug
naar Pilatus. Herodes en Pilatus sloten op die dag vriendschap met elkaar.
Voordien waren ze steeds vijanden van elkaar geweest.
Daarna riep Pilatus de hogepriesters,
de leiders van het volk en de mensen bij elkaar en zei tegen hen:

Pilatus: "Jullie hebben deze man voor mij geleid
als iemand die het volk aanzet tot opstand.
Wel, ik heb Hem verhoord waar jullie bij waren,
maar ik heb niets kunnen vinden waarvan jullie Hem beschuldigen.
Herodes ook niet, want hij heeft Hem naar ons teruggestuurd.
Het is helder: Hij heeft niets gedaan dat de doodstraf verdient.
Daarom zal ik Hem laten geselen en dan vrijlaten."

Verteller: Toen begonnen ze allemaal tegelijk te schreeuwen:

Volk: "Weg met Hem! Laat Barabbas vrij!"

Verteller: Deze Barabbas was gevangen gezet
voor een opstand in de stad en voor een moord.
Opnieuw sprak Pilatus tegen hen,
want hij wilde Jezus vrij laten.
Maar zij schreeuwden terug:

Volk: "Kruisig Hem! Kruisig Hem!"

Verteller: Voor de derde keer vroeg Pilatus hun:

Pilatus: "Maar wat voor kwaad heeft deze man dan gedaan ? !
Ik heb niets in Hem gevonden
dat de doodstraf verdient.
Daarom zal ik Hem laten geselen en dan vrijlaten."

Verteller: Zij bleven luidkeels zijn kruisiging eisen.
En hun geschreeuw besliste de zaak.
Pilatus bepaalde dat moest gebeuren wat zij eisten.
Ze hadden gevraagd om de loslating van de man
die in de gevangenis zat voor opstand en moord.
Hij liet hem vrij.
Maar Jezus leverde hij over aan hun willekeur.
Toen ze Hem wegvoerden,
hielden zij een man aan die van het veld kwam,
een zekere Simon uit Cyrene.
Ze lieten hem het kruis achter Jezus aan dragen.
Een grote menigte mensen volgde Hem.
Er waren ook vrouwen bij
die zich op de borst sloegen en jammerden om Hem.
Jezus draaide zich naar hen toe en zei:

Jezus: "Vrouwen van Jeruzalem!

Jullie moeten niet wenen over Mij,
maar over jezelf en over je kinderen.
Want er komen dagen waarop men zeggen zal:
'Gelukkig degenen die onvruchtbaar zijn
en die geen kinderen hebben gekregen
en geen kinderen aan de borst hebben gehad om te voeden.'
Dan zal men tegen de bergen zeggen: 'Valt op ons' en tegen de heuvels:
'Bedek ons'. Want als men zo doet met groen hout,
wat zal er dan gebeuren met het dorre?"

Verteller: Er werden ook nog twee anderen weggevoerd.
Het waren twee misdadigers,
die samen met Hem ter dood gebracht moesten worden.
Toen ze op de plaats kwamen die Schedelplaats heet,
sloegen ze Hem daar aan het kruis.
Dat gebeurde ook met de misdadigers de een rechts,
de ander links naast Hem.
En Jezus zei:

Jezus: "Vader, vergeef het hun,
want zij weten niet wat ze doen."

Verteller: Ze dobbelden om zijn kleren onder elkaar te verdelen.
Het volk stond toe te kijken.
Maar de leiders van het volk lachten Hem uit en zeiden:

Leiders: "Anderen heeft Hij gered.
Laat Hij nu eens zichzelf redden,
als Hij de Messias van God is, de uitverkorene!"

Verteller: Ook de soldaten bespotten Hem;
zij brachten zure wijn naar Hem en zeiden:

Soldaten: "Als U de koning van de Joden bent, red dan Uzelf."

Verteller: Boven Hem was in Griekse, Romeinse en Hebreeuwse letters het opschrift
aangebracht:
'Dit is de koning van de Joden'.
Ook een van de misdadigers die daar hingen bespotten Hem

Man 1: "Bent U niet de Messias?
Red dan Uzelf en ook ons."

Verteller: Maar de andere wees hem terecht

Man 2: "Heb jij dan zelfs geen eerbied voor God ?
Je krijgt toch dezelfde straf !
En wij krijgen die straf terecht, want wij hebben het verdiend.
Maar Hij heeft niets verkeerd gedaan."

Verteller: Daarop zei hij:

Man 2: "Jezus, denk aan mij, als U in uw koninkrijk komt."

Verteller: En Jezus zei tegen hem

Jezus: "Ik verzeker je
vandaag nog zul je met Mij zijn in het paradijs."

Verteller: Het was rond het zesde uur.
Tot aan het negende uur werd het donker
in heel die streek, want er kwam een zonsverduistering.
Het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor.
Toen riep Jezus luidop:

Jezus: "Vader, in uw handen leg Ik mijn geest."

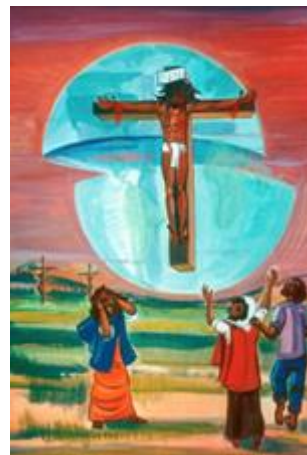
Verteller: Na deze woorden gaf Hij de geest.
(Hier knielt iedereen een korte tijd)

De honderdman loofde God,
toen hij zag wat er gebeurde, en zei:

Soldaat: "Werkelijk, deze man was een rechtvaardige."

Verteller: Alle mensen die voor dit schouwspel waren
samengekomen gingen weer naar huis.
Bij het zien van wat gebeurd was sloegen zij zich
op de borst.
Maar allen die bij Hem hoorden
keken op een afstand toe.
Daarbij waren ook de vrouwen die Hem gevolgd waren vanuit Galilea.

Dit is het Woord van de Heer.

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, onze Vader,

die ons zijn Zoon Jezus gezonden heeft
om zo de waarheid over de hemel en de aarde
aan ons bekend te maken.

Ik geloof in Jezus Christus van Nazareth,

die rondging om te dienen
en niet om gediend te worden,
en die zo wilde werken aan een wereld
die er koninklijk en prachtig zou gaan uitzien.

Ik geloof in de heilige Geest,

die deze viering op Palmzondag
zo kan vullen met zijn Geest-kracht,
dat wij allen bemoedigd worden
om voor elkaar ook koninklijk trouw te zijn
aan onze zending en aan het Verbond. Amen.

Voorbeden (accl.: Ubi caritas et amor, Deus ibi est)

Bidden wij voor mensen overal ter wereld
die moeten lijden voor de goede zaak.
Voor hen die de vrede dienen, maar daarvoor geweld ondervinden.
Dat zij Jezus blijven volgen ook als hen op een dag de doornenkroon wordt opgezet,
als ze met leugens worden gegeseld en met spot en haat worden gekruisigd.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor alle mensen die liefde willen zijn,
maar die geminacht worden om hun zachtmoedigheid.
Voor mensen die rondom zich in huis, buurt en parochie de stille dienaars zijn,
zonder veel lawaai en woorden.
Mensen die zich niet bij de groten rekenen maar onschatbaar en onmisbaar zijn.
Dat zij niet terugdeinzen als het moeilijk wordt.
Laten wij bidden...

Bidden wij voor allen die in Jezus willen geloven.
Dat zij niet bang zijn anders te gaan leven op hun werk,
bij hen thuis, bij hun familie en vrienden, kortom in heel hun doen en laten.
Dat zij telkens opnieuw naar nieuwe mogelijkheden zoeken
om met veel enthousiasme handen en voeten te geven aan Gods Blijde Boodschap.
Laten wij bidden...

Lied: Alles wat over ons geschreven is... (ZJ 370)

<https://www.youtube.com/watch?v=5JImGJwma6o>

Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.

Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die Zoon van David zijt en Man van Smarte,
Koning der Joden die de dood verdreef.

Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij Hogepriester in der eeuwigheid.

Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Gebed over de gaven:

God van louter liefde,
met brood en wijn vieren wij de gedachtenis van Jezus,
uw Dienstknecht,
neergeslagen,
maar weer omhoog geheven tot voorbeeld voor ons allen.
Sterk ons wanneer wij hier met U aan tafel gaan.
Wek ook ons op en neem ons ter harte
zoals U gedaan hebt met Jezus
die voor ons geworden is:
Brood dat sterkt, Wijn die verheugt. Amen.

Dankgebed:

God wij danken U dat wij U mogen ontmoeten
over grenzen van talen en culturen heen.

Wij zeggen U dank, God,
voor de vriendschap en de kracht die van mensen kan uitgaan
en om het wonder dat liefde heet.

Wij danken U, God, voor deze gemeenschap.
Dat er mensen zijn, hier ter plekke,
die elkaars hand vasthouden en elkaar bemoedigen.
Maar bovenal danken wij U voor Jezus, uw Zoon,
die al weldoende rondging en zo uw zorg voor ons zichtbaar maakte.
Hij is ons voorbeeld.
Om U te eren, God, spreken wij deze lofzang uit: **Heilig, ...**

Een mens bij uitstek was Hij, Jezus van Nazareth,
ingehaald als een koning,
toegezwaaid met palmen, toegezongen met 'hosanna';
daarna verguisd omdat zijn koningschap niet van deze wereld was.

Koninklijk in de Waarheid, prachtig in de Liefde,
een en al zorg voor misdeelden en onderdrukten,
voor weerlozen en zieken, voor iedereen.
Zo was en is Hij, Jezus, onze Heer.

Hoor, God, onze woorden van dank om koning Jezus,
die het als zijn roeping zag
om, overal waar Hij kwam, te dienen,
die de eenvoud van een ezel verkoos
boven macht over mensen.

Hij baande voor ons de weg.
Wij bidden dat wij die weg kunnen gaan:
een weg van eenvoud, een weg van dienen,
een Koninklijke weg van zorg voor elkaar.

Om ons te helpen die weg te gaan,
wou Hij voor altijd bij ons blijven.
Daarom gaf Hij, vlak voor Hij heenging,
een teken van zijn blijvende aanwezigheid in ons midden.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Beziel ons met uw Geest, Heer.
Dan zullen wij, geïnspireerd door uw voorbeeld,
elkaar bewaren en met elkaar bouwen aan meer menswaardigheid,
niet zwichten voor macht en eigenbaat
maar waakzaam zijn om tekenen van hoop te zien.
Moge wijzelf zo'n teken worden.

God, wij danken U om dit teken van uw nabijheid.
Moge wij het verhaal van Jezus, uw Zoon,
onder ons levend houden en daaruit de moed putten

om steeds opnieuw de weg te gaan
van Palmzondag naar Pasen,
ook al kunnen wij niet om Goede Vrijdag heen.

Om die moed en die hoop willen wij samen bidden
met de woorden die Jezus zelf ons heeft aangereikt:

Onze Vader

Laat uw aangezicht over ons lichten, God, en keer U tot ons.
Breng het goede dat in ons sluimert tot leven,
wek Jezus op in ons hart,
wek in ons zijn liefde en wijsheid, zijn vergevingsgezindheid en geduld.
Dan zullen we weer hoopvol kunnen wachten op Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

God, bevrijd ons van alle wapens
waarmee wij uw beeld in ons verminken.
Help ons bouwen en smeden aan de vrede
die uit uw Boodschap spreekt
en die Gij ons hebt aangeboden in Jezus, de Christus.
Laat zijn vrede in ons hart komen
en laten wij die vrede verder geven aan elke mens.

De vrede zij altijd met U...

Lam Gods

Communie

Lied: Jezus, om uw lijden groot (ZJ 372)

- ➔ * strofen: <https://www.youtube.com/watch?v=QWHNvLZX0x4>
- ➔ volledig lied: <https://www.youtube.com/watch?v=pEAY8zocTOs>

* Jezus, om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison.

Heer, om uw zachtmoedigheid,
vorst die op een ezel rijdt
en om Sions onwil schreit,
Kyrie eleison.

Om de zalving door een vrouw,
vreugdeolie, geur van rouw,
teken van wat komen zou,
Kyrie eleison.

Om het brood, Heer, dat Gij breekt,
om de beker die Gij reikt,
om de woorden die Gij spreekt,
Kyrie eleison.

Here, om uw bloedig zweet,
als Ge alleen de wijnpers treedt,
om de kelk vol bitter leed,
Kyrie eleison.

* Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vrucht'loos zoekt naar schuld,
Kyrie eleison.

Om het woord van godlijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
zelf hebt Ge uw geding beslecht,
Kyrie eleison.

* Om de doornen van uw kroon,
om de gees'ling en de hoon,
roepen wij, o Mensenzoon,
Kyrie eleison.

Om uw kruis, Heer, bidden wij,
om de speerstoot in uw zij,
ga aan onze schuld voorbij,
Kyrie eleison.

* Heer, om uw vijf wonden rood,
om uw onverdiende dood,
smeken wij in onze nood,
Kyrie eleison.

Slotgebed:

Jezus,
eigenlijk leven wij in een wereld met twee gezichten.
Aan de ene kant veel leed en pijn:
een ongeluk op straat, op zovele plaatsen oorlog,
mensen die onschuldig slachtoffer worden.
Aan de andere kant blijheid en geluk:
mensen die elkaar een complimentje geven of bloemen.
Dat alles, Jezus, hebt Uzelf ook meegemaakt:
vandaag wordt U ingehaald met palmtakken en gejuich
en straks wordt U gevangen genomen.
Wij bidden U,
dat wij de goede momenten zoveel mogelijk met elkaar zouden vasthouden,
maar in moeilijke tijden elkaar ook niet zouden laten vallen. Amen.

Zegen en zending

Een palmtak is symbool van ons geloof.
Herinnering aan Jezus die dienstbaar werd tot in de dood.
Herinnering aan de onberekenbare mens
die takken sned om Hem toe te juichen
en 's anderendaags: "Kruisig Hem" riep.

Christelijk geloven is, zoals een palmtak,
gewijd, gezegend en naar huis gebracht...

Want christen zijn is dienstbaar worden als de Heer,
in grote en kleine dingen,
en daarom gezegend worden door
+ de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Ga in vrede, neem een palmtakje mee naar huis
en geef het, als teken van hoop, een plaatsje bij het kruis.

Overwegingen bij Palmzondag en de Goede Week:

Zondagsdrukte op de wegen,
mensen in bonte kleuren
om te sporten, om te niksken...
Zalig, zo'n zondagmorgen in de lente.

En toch gaan mensen op zo'n zondag
met een palmtakje in de hand.
Met dat stukje groen
dragen zij gedachten mee,
gedachten uit een ver verleden
om nu nog van te leven:
dat de Zoon van God
terechtgekomen is in mensenhanden,
een speelbal werd tussen 'Hosanna' en 'Kruisig Hem'.

Die mensen op een zondagmorgen
met een palmtak in de hand,
zijn dat niet vergeten.
Zij weten zich een minuscule schakel
op de lange weg van de mensheid,
om doorheen alle pijn en alle tragedie,
door te groeien
naar die paaszondagmorgen,
naar dat lege graf in een tuin,
een eind voorbij Golgotha.

Beste Palmtak,
jij kost helemaal niets,
we krijgen jou elk jaar opnieuw op deze zondag cadeau.
Ofschoon alles duurder wordt, doe jij daaraan niet mee.
Je bent een ding van niets en dat blijf je ook.
Maar toch, waardeloos ben je niet, bijlange niet.

Deze zondag is naar jou genoemd: Palmzondag.
Eigenlijk doe jij een heleboel:
jij roept in ons verhalen op
van Jezus die naar Jeruzalem ging,
zes dagen voor zijn lijden.

Jij roept het verhaal op van de duif van Noach
die over de eindeloze watervlakte vloog
en 's avonds terugkwam met een takje in haar bek,
teken dat het water zakte en de redding nabij was.

Jij leert ons vooruitkijken
naar de vreugde van Witte Donderdag,
naar de droefheid en de vertwijfeling van Goede Vrijdag,
naar de rouw van Stille Zaterdag.

Als ik jou vasthoud
heb ik als het ware 'hoop' in mijn handen.
Hoop kost niets,
hoop wordt je gegeven.
Het is iets heel kleins,
maar het helpt je om door Goede Vrijdag heen te komen.

Jij bent iets van Pasen,
ons nu al gegeven.

Gezegend ben je.
Jij zegt goede dingen
en er gaat zegen van jou uit!

(T. Kennis)

Het is de krachtigste week van het jaar.

Het is een stille week.
Zoveel onrecht.
Zoveel lijden.
Zoveel verlies.

Het is een goede week.
Zoveel trouw.
Zoveel overgave.
Zoveel moed.

Het is een heilige week.
Zoveel herkenning.
Zoveel verbondenheid.
Zoveel hoop.

Het is de krachtigste week van het jaar.
Stenen worden weggerold.
Duisternis wordt verlicht.
Graankorrel wordt kiemkracht.

(Jean-Paul Vermassen)

Matthäus Passion – J.S. Bach
BWV 244 - Van Veldhoven | Nederlandse Bachvereniging

- uitvoering: <https://www.youtube.com/watch?v=ZwVW1ttVhuQ>
- wikipedia : [https://nl.wikipedia.org/wiki/Matth%C3%A4us-Passion_\(J.S._Bach\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Matth%C3%A4us-Passion_(J.S._Bach))